

From: Arik Schenkler <shenkler@netvision.net.il>
Sent: Wednesday, July 28, 2021 10:08 AM
To: "שרת המשפטים" <Sar@justice.gov.il>; 'pniotelyon' <pniotelyon@court.gov.il>
Subject: על נציבות תלונות הציבור על שופטים - הדחתו של השופט, עו"ד אחיקם סטולר, ד"ר לכימיה

לכבוד

שר המשפטים – מר גדעון סער

נשיאת בית המשפט העליון – הגברת אסתר חיות (באמצעות פניות הציבור לבית המשפט העליון)

הנדון: נציבות תלונות הציבור על שופטים

להלן חילופי מיילים שהיו בין נציבות תלונות הציבור על שופטים לביני:

<http://ariksworld.com/Grow/shoftim1.pdf> - הודעה של נציבות תלונות הציבור על החלטה שכביכול, התקבלה על ידי הנציב, אבל, חתומה על ידי פקידה בנציבות.

<http://ariksworld.com/Grow/shoftim2.pdf> - שאלה שלי לגבי סמכויות אותה פקידה שחתמה על אותה החלטה.

<http://ariksworld.com/Grow/shoftim3.pdf> - תשובת אותה הפקידה לגבי הסמכויות.

הנחה ראשונה: האמור במכתבי הנציבות נכון

"ראשית, למען הסר ספק, יובהר כי ההחלטות בכל התלונות המוגשות לנציבות הן החלטותיו של הנציב, בין אם הן חתומות על ידו ובין אם הן חתומות על ידי עורך דין ממשרדו". מה?!

זה לא ישר, זה עקום.

הנציב קיבל החלטה ואחד מפקידיו חתם עליה?!

נחזה כאילו, אותו הפקיד הוא שקיבל את ההחלטה. להבנתי, מי שחותם על מסמך הוא מי שהחליט אותו וכתב אותו. זו בדיוק ההגדרה להונאה (מתוך ויקיפדיה): "הונאה היא סוג של השפעה חברתית, בה אדם מנסה לשנות את תפיסתו או התנהגותו של אדם אחר, באמצעות טקטיקות הכוללות ערמומיות (הצגה משכנעת של מידע מסולף), רמייה או ניצול. ניתן להגדיר בקצרה הונאה כמעשה רמאות והולכת שולל של אדם או גוף אחר".

אין התייחסות במכתב התשובה לחוק, למרות דרישתי המפורשת לקישור לחוק. זאת אומרת, שידוע, מר, השופט בדימוס, אורי שהם, שהוא פועל בניגוד לחוק. הרי פעילות עובד ציבור קבועה בחוק ואין פקיד הציבור רשאי לעשות ככל העולה על רוחו.

החוק בלשון ברורה קובע כך, בסעיף 19(ג), לחוק נציבות תלונות הציבור על שופטים תשס"ב - 2002: "החליט הנציב לא לפתוח בבירור תלונה, יודיע על כך למתלונן בכתב, ויצוין את הנימוקים להחלטתו". הנציב עצמו, לא פקידה ולא אף אחד אחר. החוק קובע **שהנציב**

יחליט, הנציב יודיע והנציב ינמק. אז, מר, השופט בדימוס, אורי שהם, פועל בריש גלי בניגוד לחוק.

בנוסף, "על פי הנהוג בנציבות, הנציב חותם בעצמו על ההחלטות בתלונות שנמצאו מוצדקות, שבירורן מוצה בהערה לשופט, בתלונות מורכבות, או בתלונות בעלות עניין וחשיבות ציבורית, לפי שיקול דעתו". מר, השופט בדימוס, אורי שהם, פועל על פי גחמתו האישית ולא על פי החוק.

המחוקק סומך על נציב תלונות הציבור על שופטים וממנה לשם תפקיד זה אישיות משפטית בכירה. במקרה זה, המינוי נכשל והנציב הנוכחי, מר, השופט בדימוס, אורי שהם, חורג מסמכותו החוקית ופועל כראות עיניו ולא בהתאם להוראות המחוקק. הנציב הנוכחי, מר, השופט בדימוס, אורי שהם, מזלזל ומתנשא מעל החוק והמחוקק.

מעבר לכך, מר, השופט בדימוס, אורי שהם, פוגע בערכים ומוסריות הפעולה. אי-חתימה על החלטה שלו פוגעת ביושרה (אינטגריטי) של הפעולה, באחריותו לפעולה, במנהיגות ציבורית ערכית ומוסרית.

גם מבחינת מנהל ציבורי תקין, רציני, הגון ואחראי, כושל כאן, מר, השופט בדימוס, אורי שהם. הרי, אם הוא הכתיב לעובדת שלו את החלטתו – הרי שחובה היה עליו לבדוק ולבחון, שהיא רשמה באופן נכון את דבריו ולא טעתה, אפילו בתום הלב. חתימה על מסמך החלטה, היא חלק מהותי במנהל ציבורי תקין. יידע מקבל ההחלטה כי ההחלטה התקבלה, נבדקה ואושרה על ידי החותם, בהתאם לסמכותו החוקית – מה שלא קורה בנציבות תלונות הציבור על שופטים.

נושא החתימה ואישור החלטה על ידי הגורם המוסמך בחוק שקיבל את ההחלטה הוא עניין מהותי. יש עשרות החלטות של בתי המשפט, המחייבים גורמי סמכות לחתימה שלהם, על החלטות שבסמכותם. המקרה האחרון, שנידון בציבור בהרחבה, היה אישור היועמ"ש בעצמו על חקירות ראש הממשלה. החלטת בית המשפט המחוזי, המצטטת פסקי דין מחייבים קובעת מפורשות, ובצדק רב, את חובת חתימתו של היועמ"ש עצמו על אותם מסמכים.

נציבות תלונות הציבור על שופטים והנציב שלה, חייבים להיות מדויקים לחלוטין ולפעול ברמה הכי גבוהה במילוי החוק, במנהל ציבורי תקין וראוי ומושלמים מבחינה ערכית מוסרית - וזאת כדי שיוכלו לבוא בידיים ולב נקיים לחלוטין, לבדוק תלונות על שופטים.

בכך שאינו מאשר את החלטותיו הוא, ובכך שמישהו אחר חותם עליהם והם נחזים להיות החלטה של מישהו אחר – מעקר, מר, השופט בדימוס, אורי שהם, את היכולת שלו להיות נציב תלונות הציבור על שופטים. קיום קפדני של החוק, ערכיו ומוסריותו האישיים, ומנהל ציבורי ראוי - הם בכישלון מוחלט שלו.

גם הפקידה הציבורית, הגברת, עו"ד, בת חן בן חיים, כשלה כאן בצורה מהותית. כשהסמיכה הנציב, בניגוד לחוק, הייתה צריכה להגיד לו שעליו לחתום בעצמו על החלטותיו. הייתה צריכה הפקידה לסרב ל"הסמיכני" או "ביקשני" – ולהגיד לנציב, שאתה חייב לבצע חתימה ואישור מסמכים אלה בעצמך.

במצב דברים זה, ותחת העובדה שכך הם נוהגים – הרי שמדובר בכשל ארוך ומתמשך המחייב העברתו של הנציב ואותה הפקידה מתפקידיהם.

הנחה שניה המכתבים לעיל שקריים

אם זה המקרה אזי, אנו מדברים על אישה רעה שמנצלת באופן גס את חולשתו הפיזית והנפשית של איש מבוגר שאינו ער במלואו למה שמתרחש סביבו.

כמובן, שבמקרה שכזה, המכתבים לעיל אינם נכונים ואינם ראויים.

בבקשה עשו סדר בנציבות תלונות הציבור על שופטים:

1. כתוצאה משני המצבים, הפעלת סעיף 8(א)(3) להעברת מר, השופט בדימוס, אורי שהם, מתפקידו, הכי מהר שניתן.
 2. העברת הגברת, עו"ד, בת חן בן חיים מתפקידה, הכי מהר שניתן.
 3. התייחסותכם לכל הפעילות הלא חוקית שהתקיימה בנציבות תלונות הציבור על שופטים, בעבר ומתקיימת בהווה - ותיקונה המיידית.
 4. ביטול תפוצת ההחלטה, שכאמור, אינה החלטה כנדרש וכקבוע בחוק, תוך הסבר מפורש שהיא אינה קיימת.
 5. מתן החלטה חדשה, בעניין תלונתי וחתומה של הנציב החדש עליה.
- אני בטוח שתשאלו את נציב תלונות הציבור על שופטים, מר, השופט בדימוס, אורי שהם, אם ההחלטה לעיל היא שלו? ואם היא שלו, מדוע לא חתם עליה?

אני מבקש לדון גם לגופה של ההחלטה ותחת ההנחה השנייה שמדובר בפקידה רעה שנוטלת לעצמה סמכויות לא לה. במידה והנחה זו אינה תקפה יש לשנות את לשון דיון זה ללשון זכר.

על פי חוק נציבות תלונות הציבור על שופטים, תשס"ב 2002, בידי הנציב שלוש אפשרויות:

1. **אי בירור התלונה** כקבוע בסעיף 17 ואז חל סעיף 19(ג) שאומר: "החליט הנציב לא לפתוח בבירור תלונה, יודיע על כך למתלונן בכתב, ויציין את הנימוקים להחלטתו".
2. **קבלת התלונה** כקבוע בסעיף 22(א): "מצא הנציב שהתלונה היתה מוצדקת יודיע על כך למתלונן, לשופט הנילון ולמי שמנוי בסעיף 19(ד), לפי הענין, בצירוף החלטתו; בהודעה כאמור רשאי הנציב לפרט את תמצית ממצאיו, כולם או חלקם, ואם העלה הבירור כי קיים ליקוי, רשאי הוא להצביע על הצורך בתיקונו ועל הדרך הראויה לכך".
3. **דחיית התלונה** כקבוע בסעיף 22(ג): "מצא הנציב שהתלונה לא היתה מוצדקת, יודיע על כך בכתב למתלונן ולמי שמנוי בסעיף 19(ד), לפי הענין, ורשאי הנציב לפרט להם את תמצית ממצאיו".

אז מה עושה השקרנית הזאת מהנציבות, היא מנמקת שהנציבות לא תברר את התלונה לפי סעיף 17, אולם, מייצרת מצג שקרי של דחיית התלונה בסעיף 8 למכתבה השקרי, כאמור: "לאור האמור לעיל, התלונה נדחית בזאת על כל חלקיה", ושולחת הודעות בהפצה לכל הגורמים כאילו התלונה נדחתה בעוד שבפועל היא לא בוררה!

השקרנית גם קובעת שהכרעת הדין המושחתת של אותו שופט שמעל בתפקידו, היא הכרעה (החלטה) "מפורטת(ת) ומנומקת(ת)" - כאשר, כלל לא ביררה את התלונה.

השקרנית גם קובעת כי מדובר: "בבקשותיו החוזרות של המתלונן לקבל את כל דוחות הביקורת של היחידה לביקורת פנימית של המשטרה בקשר לרציחתה של הנערה תאיר ראדה ז"ל" - וזה שקר גס, שהומצא על ידי השופט המושחת, בניגוד לעובדות ולמציאות הדברים. מאיפה יודעת השקרנית עובדה זו, עת החליטה לא לברר את התלונה?! נחזה כאילו, נעשה בירור אל מול השופט המושחת, שענה, כמו שמצופה מאחד כזה, תשובה שקרית שכלל אינה רלבנטית לפעילותו המושחתת. גם אם נניח שהשקר הזה, אמת הוא, הרי שאין פעילות המתלונן הצדקה לשופט לפעול בניגוד לדיון. מה זה משנה מה המתלונן עושה?! זה נותן הצדקה להיות מושחת? לא להיות שופט, אלא, צד ביחד עם המשטרה והפרקליטות?! לעוות את החוק, את הדין ואת מציאות הדברים?!

השקרנית לא מציגה את כלל התלונות ומפרטת אותן כנדרש וכראוי.

השקרנית, כדרך השקרנים, מציגה חלקי דברים, כמו: "לכלך ושיקר עליי" בעוד שהתלונה היא: "לכלך ושיקר עליי, למרות שלא דן כלל לעניין זה". לפיכך, מוצגת התלונה ברמייה ולא ככתבה וכלשונה.

עוד מוסיפה השקרנית כי התלונה: "במאמר מוסגר, יוער כי המתלונן נוקט בתלונתו בשפה בוטה כלפי בית המשפט, שמקומה לא יכירנה במסגרת תלונות המוגשות לנציב" - ולא היא, שכן התלונה כתובה בשפה טובה, המתארת באופן נכון וראוי שופט מושחת.

כמובן, שהשקרנית קובעת, שלא כדין, כי זוהי החלטה שיפוטית לגיטימית להשתמש במסמך שקרי, מזויף ומפוברק ושאינו צורך שנציבות התלונות תבדוק תלונה זו לגופה. מעכשיו, יוכלו שופטים להשתמש במסמכים שקריים, מזויפים ומפוברקים כדי לבסס עליהם, בהכרח, החלטות שקריות – וזה בסדר לדעתה של אותה פקידה שקרנית.

השקרנית, כמובן, מתעלמת מטענות רבות על התנהגותו של השופט המושחת לרבות התעלמות מהחוק ומטיעוני העותר הנוגעים לסעיף 7(ג) לחוק חופש המידע, עת השופט המושחת לא דן בהן כלל והחליט, באופן מושחת, לפי סעיף 7(ב).

השקרנית, כמובן, תומכת בעיוות החוק, המציאות והמסמכים וקובעת שלא כדין, כי הם "שיקול דעתו השיפוטי של בית המשפט".

השקרנית, כמובן, תומכת בשופט המושחת שקובע ש: "החוק הוא טכני ושולי" וקובעת, באופן שקרי, כי זוהי החלטה שיפוטית שנמצאת בסמכותו של בית משפט.

יוצא, בפועל משקרים אלה, כי לעולם לא תידון תלונה מוצדקת וראויה על שופט, שכן, תמיד, תוכל פקידה שקרנית כזו או אחרת מנציבות תלונות הציבור על שופטים לקבוע בניגוד לחוק כי היא במסגרת "שיקול דעתו השיפוטי של בית המשפט". תמיד יהיה טיוח וכיסוי על פעילות מושחתת של שופט מושחת, תחת הכותרת של: "שיקול דעתו השיפוטי של בית המשפט".

כרגע, נציבות תלונות הציבור על שופטים פועלת בריש גלי, בניגוד לחוק.

אני מבקש שתעשו סדר בנציבות תלונות הציבור על שופטים.

בכבוד רב,

ליאון (אריק) שנקלר